

**ІРИНА БОРЗОВА
ПРО ШЛЯХ ДО МИРУ**

536196

ГАЗЕТА ЧЕСНИХ НОВИН

13 червня 2024 року №24

**ВІДМІНЯЮТЬ ЧОТИРИ
ЕЛЕКТРИЧКИ**

KAZATIN.COM

КОЗЯТИНСЬКІ ДРОНИ Б'ЮТЬ РУСНЮ

- Допомога армії. Уже пів року козятинчанин Руслан Ніколюк разом із товаришами робить FPV-дрони. Його «пташки» допомагають нашим захисникам не тільки виконувати бойові завдання на передовій, а й берегти життя. Адже за допомогою безпілотної техніки можна атакувати техніку та позиції ворога на дистанції
- Більше дронів – більше знищених окупантів, більше врятованих життів ЗСУ
- Підтримаймо збір нашого земляка

Хлопцям з 38 Окремого стрілецького батальйону Руслан передав три дрони з акумуляторами. Загальна вартість 45 тисяч гривень

ОЛЕНА УДВУД

На початку січня ми розповідали, що козятинчанин Руслан взявся виготовляти FPV-дрони для ЗСУ. Для цього він пройшов відповідне навчання і взявся за роботу. Щоб мати змогу працювати над безпілотниками, наш земляк почав збирати кошти. За шість місяців він разом із товаришами склав два десятки «пташок».

— Це максимально, що ми змогли видати, за ті кошти, які нам вдалося зібрати, — розповідає Руслан. — За донати, які кидали нам на рахунок, ми зробили десять

дронів. Шість дронів нам замовив Фонд Ірини Колесник, два — ЦРЛ, один дрон нам замовив Міський будинок культури. За свої кошти я зібрав чотири дрони.

Перші два дрони, які виготовили завдяки донатам небайдужих людей, Руслан разом із командою відправив військовому з Козятина Олесю Берту. Нещодавно ми про нього розповідали — наразі Олесь проходить лікування після отриманих травм на передовій.

— Ще три штуки ми відправили у 38 Окремий стрілецький батальйон, — продовжує Руслан Ніколюк. — Там також

служать наші військові з Козятина. Ще два безпілотної поїхали у 81 Окрему аеромобільну бригаду. Там також наш військовий з Козятина, Артур. Його дружина займається підготовкою дітей до школи. Ще один дрон ми передали на козятинський благодійний фонд «Фонд підтримки оборони», вони передали дрон своїм хлопцям-військовим.

За словами Руслана, у них залишилося ще декілька дронів, які вони готові передати військовим. Але роботи нові поки немає з чого. Треба замовити деталі, а на це необхідні кошти.

— Зробити один дрон коштує приблизно 14 тисяч, — пояснює козятинчанин. — Може бути й дешевше. Усе залежить від того, які комплектуючі. Плюс ціни дуже змінюються. Коли на них був бум на початку року, ціни були шалені. Наприклад, відеополітка (це деталь, яка показує відео), коштувала майже три з хвостиком тисячі. Зараз вона коштує 2200. На тисячу майже різниця. І так все. Рами коштували по 800–900, а зараз по 600. Щось дешевшає, щось дорожчає, ціни постійно плавають.

продовження С.2

РЕКЛАМА

ТВОЄ КОЛО
КУПИМО ЗЕМЕЛЬНИЙ ПАЙ
в оренді та без оренди
оплата за 10 днів

+38 067 212 17 50 | +38 095 786 73 98 | tvoekolo.com.ua

ПЕРЕДПЛАЧУЙ ГАЗЕТУ

ВАРТІСТЬ ПЕРЕДПЛАТИ

1 місяць – 58.00 грн	6 місяців – 438.00 грн
3 місяці – 174.00 грн	12 місяців – 696.00 грн

Вартість послуги Укрпошти по оформленні передплати – 15.00 грн

Передплатний індекс 91531

Оформити передплату ви зможете у будь-якому поштовому відділенні

ВІДМІНЯЮТЬ ЧОТИРИ ЕЛЕКТРИЧКИ, ЯКІ КУРСУЮТЬ ЧЕРЕЗ КОЗЯТИН

Економія ■ Днями на сайті Укрзалізниці повідомили — зменшуватимуть споживання електроенергії за рахунок перегляду графіка руху приміських електропоїздів. Деякі з них тимчасово не будуть курсувати, а деякі змінять періодичність. Дізналися, як ці зміни стосуються станції Козятин та які електрички відмінюють у нас

АНАСТАСІЯ КВІТКА

З липня минулого року змінили графік руху електропоїздів з Козятини до Жмеринки та Києва. Електричок стало більше і ходили вони частіше. Розклад був зручним для козятинчан, ціна квитка на «просту» електричку, в порівнянні з іншими, доступна. Тож дістатися до Жмеринки чи Фастова можна було у зручний час протягом дня. Та наразі ситуація змінюється. Укрзалізниця анонсувала — впродовж червня тимчасово коригуються графіки руху 74 приміських електропоїздів по всій Україні.

«Щоб країна вистояла та уникнула блекауту, залізничники тимчасово вносять зміни до графіка руху приміських електропоїздів. Деякі поїзди тимчасово не будуть

курсувати, а деякі змінять періодичність або їм буде обмежено маршрут», — йдеться у повідомленні.

Разом з тим додають, що зміни не стосуватимуться критично важливих електричок, які забезпечують підвіз населення до роботи та зворотно. І обіцяють, що при покращенні ситуації рух приміських електропоїздів будуть відновлювати.

«Докладемо максимальних зусиль, щоб зберегти залізничне сполучення між усіма населеними пунктами. Просимо вибачення у пасажирів за тимчасові незручності та закликаємо уточнювати інформацію про рух електропоїздів у касах, довідкових службах, на офіційних сайтах УЗ та регіональних філій», — звертаються до пасажирів

Електричок з Козятини стане менше. З 12 червня тимчасово відмінили чотири електропоїзди в сторону Жмеринки та Фастова

в Укрзалізниці.

Окрім зміни розкладу електропоїздів, планують реалізувати проекти для генерації електроенергії. Це дозволить частково покрити потреби в живленні об'єктів критичної інфраструктури Укрзалізниці, а також споживачів по всій Україні, які під-

ключені до розподільчої мережі товариства.

Для козятинчан: які електрички тимчасово відмінюють

З розкладу руху приміських поїздів, стало відомо, що з середи, 12 червня, до окремої вказівки відмінюються такі приміські поїзди:

№ 6209 Фастів-Козятин, прибуття в Козятин об 11.10;

№ 6212 Козятин-Фастів, відправлення з Козятини о 14.30;

№ 6307 Козятин-Жмеринка, відправлення з Козятини об 11.15;

№ 6308 Жмеринка-Козятин, прибуття в Козятин о 14.26.

Козятинські дрони б'ють русню

Продовження, початок на с. 1

Руслан каже, звертався у міську раду, щоб отримати фінансування і мати змогу робити нові безпілотники. Адже у міському бюджеті досі залишається невикористаною з попередніх років доволі кругла сума в декілька десятків мільйонів (ще місяць тому це було 90 мільйонів гривень).

— У міській раді нам сказали, що треба, щоб була громадська організація, — каже Руслан. — У нас вона колись була, колишній «Розквіт», але з нею дуже багато нюансів і легше відкрити нову громадську організацію, ніж розібратися зі старою. Я думав взяти грант, який пропонує Уряд на виробництво дронів. Можуть виділити мільйон. Це не мало, не багато до 40 дронів можна зробити. Але справа в тому, що цей мільйон дають за умови, що ти повинен мати працівників, які у тебе працюють вже щонайменше три роки і ти протягом наступних трьох років маєш робити дрони і повертати податками гроші в державу.

Але якщо мені дати гроші, я сорок дронів можу і за місяць зробити.

Збір, який відкрив Руслан на виготовлення «пташок» ще на початку року, просувається дуже повільно. Люди практично не донатять. За словами хлопця, за останні декілька днів на картку прийшло лише 100 гривень, перед цим було 200. Але запитів від військових на дрони все більше і більше.

— Артуру з Козятини, який у 81-ій Окремій аеромобільній бригаді, я надіслав дрон і через два дні він мені прислав відео, як вони на ньому працювали, — каже Ніколюк. — Це круто, але їм треба декілька десятків таких дронів. І так всім. Дрони зараз дуже потрібні, у мене за останній час запитів з десяти від різних бригад, але дронів немає, тому що треба гроші. Військові нашими дронами валять ворожу техніку, бліндажі б'ють ними. Дрон дуже багато в чому допомагає. Тому що замість того, щоб йти штурмувати рашистський окоп, вони його просто закидають FPV-

дронами і люди туди не йдуть, люди там не гинуть. Дрон вирішує багато що, і це невеликі гроші.

Підтримаймо збір Руслана, щоб уберегти якомога більше життів наших військових. Номери карток 4731 2196 3071 9189, 5375 4112 1105 4254.

Посилання на банку в Монобанк <http://surl.li/ukzkq>
Реквізити для поповнення банки «Дрони FPV «БІС»»

Отримувач: Ніколюк Руслан Євгенович
IBAN: UA6632200100000 26206341765289
ІПН/ЄДРПОУ: 3362516372

Призначення платежу: Поповнення рахунку банки

**Як нашими дронами
нищать техніку окупантів —
дивіться відео**

Микола Філонов і Валерій Коровій нагородили 41 переможця конкурсу грантів «Професійне зростання»

БЛОГ

ПРЕССЛУЖБА
БЛАГОДІЙНОГО ФОНДУ
«УКРАЇНСЬКИЙ АЛЬЯНС»

Нещодавно у Хмельнику вручили сертифікати 20 переможцям конкурсу «Професійне зростання», який уже другий рік поспіль проводить громадське об'єднання «Ми — Вінничани», спільно з БФ «МХП — Громаді» народними депутатами Миколою Кучером, Ларисою Білозір і Геннадієм Вацаком та БФ Миколи Філонова «Український Альянс».

Переможців привітав голова ГО «Ми — Вінничани» Валерій Коровій, який розповів про історію конкурсу «Професійне зростання» та інші соціальні проекти об'єднання, які реалізуються на Вінничині.

Валерій Коровій відзначив важливість особистої ініціативи мешканців області, їх активність та широкий спектр грантових заявок учасників.

Окрім 20 переможців приємною несподіванкою стало нагородження від керівника Благодійного фонду Миколи Філонова «Український Альянс» ще 11 креативних учасників. А п'ять учасників, які писали проєкт на отримання спортивного інвентарю для навчальних закладів, не отримали перемоги. Втім вони отримали сертифікат акції «Спорт заради Перемоги» і одержать спортивне приладдя вже незабаром.

«В державному бюджеті, в місцевому бюджеті, ви всі живете в громадах і бачите, наприклад, є така позиція, як спортивний інвентар для школярів. Немає в бюджеті на це коштів, не виділено, бо сьогодні в країні, як і в кожного з нас, інші пріоритети: захист України і допомога ЗСУ, — звернувся до присутніх Микола Філонов. — Ми

підключились разом з БФ «МХП — Громаді», громадським об'єднанням «Ми — Вінничани» і реалізуємо от буквально в нашому районі Хмельницькому такий соціальний проєкт, як «Спорт заради Перемоги». Ми закупаємо і передаємо безкоштовно спортивний інвентар».

Цьогоріч на конкурс поступило понад вісімсот заявок, з яких визначили 165 переможців майже у всіх громадах області. Найбільше заявок на конкурс поступило саме з Хмельницького району — 233.

Переможці презентували свої проєкти, які стосувались освіти, медицини, безпеки та насамперед особистого зростання як професіонала.

До прикладу, вчитель фізики Дмитро Міщенко Самгородської громади Дубовомахаринецької гімназії переміг з проєктом на обладнання для

кабінету фізики.

«Я написав у надії на те, що виграю на обладнання для кабінету фізики. Кабінети фізики в наш час зовсім не поповнюються ніяким обладнанням. Те старе обладнання, яке було, я відремонтував, але ж треба колись і нове», — каже вчитель фізики.

Директорка ліцею № 2 Калінівської міської ради Світлана Гетьман отримала одразу два сертифікати, один перемога в конкурсі «Професійне зростання», другий на спортивний реманент для школи в акції «Спорт заради Перемоги».

«Отримала два сертифікати один від ГО «Ми — Вінничани» — сертифікат професійного зростання. Про що він? Він про те, що логістика нашого закладу буде більш вдалою, якщо ми будемо до закладу їхати на велосипедах і

відповідно зберігати ще й своє здоров'я».

Другий сертифікат, це сертифікат від БФ «Український Альянс», який допоможе нам розвинути «Спорт заради Перемоги». До речі, це не перша наша перемога в подібних проєктах, а вже друга», — каже Світлана Гетьман.

Довідково: До громадського об'єднання «Ми — Вінничани» входять народний депутат VIII скликання Сергій Кудлаєнко, ексголова Вінницької ОВА та колишній мер Вінниці, нардеп двох скликань Олександр Домбровський, партнерами ГО є чинні парламентарі Лариса Білозір, Геннадій Вацак та Микола Кучер, засновник Благодійного фонду «Український Альянс» Микола Філонов, керівник організації — очільник Вінницької облдержадміністрації 2015–2019 рр. Валерій Коровій.

А тема викладання мінно-вибухової безпеки запропонована Юрієм Магдином, вчителем історії і правознавства, громадянської освіти і захисту України в ліцеї села Черепашинці, була підтримана безумовно, адже в Україні йде війна.

«Суть мого проєкту полягає в наповненні практичним інвентарем класу «Захисту України». Завжди мріяв, щоб там був справжній макет автомата Калашнікова (АК-74). А також, щоб там були магазини, і діти зможуть практично працювати зі складанням патронів, аптечки, макети різноманітних мін, гранат. Тоді вони зможуть це побачити, потримати в руках, дізнатись, що це таке. Зараз це особливо актуально під час можливих артилерійських обстрілів, щоб діти знали, як себе поводити з вибухонебезпечними предметами», — каже Юрій Магдин.

537376

До Козятина приїде пересувний мамограф «Квітка»

МАРІЯ ЛЕХОВА

Цього місяця пересувний мамограф «Квітка» працюватиме у восьми громадах. Серед них і наша.

У Подільському регіональному центрі онкології наголошують, що обстеження безкоштовне за наявності роздрукованого

та наявного е-направлення від сімейного/лікуючого лікаря.

«Квітка» працює у громаді два дні. Приїжджають у населений пункт близько 10.00. За один день можуть обстежити 30 мешканців. Результати пацієнти отримують через 7–10 днів.

«Обстеження є особливо важливим для

жінок 40-річного віку та старших. Це стосується тих, хто не проходив мамографічне обстеження два і більше років з профілактичною ціллю. А також не проходили мамографію не менше одного року за наявності патології молочних залоз та мають підозру на патологію молочної залози (група ризику). Жінкам до 40 років лише за рекомен-

дацією лікаря», — зазначають в онкоцентрі. До Козятина спеціалісти приїдуть 17–18 червня.

СЕСІЮ МІСЬКОЇ РАДИ ПРОВЕЛИ ЗА ЗАКРИТИМИ ДВЕРИМА

Політика ■ Попередня спроба провести чергову сесію Козятинської міської ради провалилася і через два тижні скликали позачергову. Майже 45 питань мали розглянути обранці, але більшість із них так і не внесли до порядку денного. А коли перейшли до голосування, депутати взагалі вирішили провести закрите засідання

ОЛЕНА УДВУД

Позачергову 46 сесію скликали на 10 ранку п'ятниці, 7 червня. На відміну від попереднього разу, коли обранців зібралось замало, цього разу депутатів прийшло більш ніж достатньо. До початку засідання депутат від «Слуги народу» Олександр Шумський зробив зауваження з приводу того, що про скликання сесії повідомили упередньо аж о 16 годині.

— Я працюю з 8 до 18 вечора, з 18 до 20 я їду додому, о 20 вечора мені потрібно сідати вдома, читати матеріали сесії і відсутності сім'ю, бо ви захотіли о 16 годині вечора скинути матеріали, чи як? — запитав Шумський.

На що міський голова відповіла, що майже всі проєкти рішень, які є у порядку денному, були надані ще на попередню сесію.

— Позачергова сесія, наскільки мені не зраджує пам'ять, скликається виключно з нагальних питань, — взяв слово Дмитро Бернатович, депутат від «Європейської солідарності». — У нас в порядку денному більше сорока питань. Наша фракція вважає, що нагальними питаннями на сьогодні вважаються виключно питання військових і їх забезпечення. Решту питань можна розглянути на черговій сесії, яка буде скликана відповідно до регламенту і Закону про місцеве самоврядування.

Олександр Шумський запитав, для чого порізали на латки вулицю Довженка. До трибуни вийшов начальник управління житлово-комунального господарства Іван Вовкодав і сказав, що на вулиці Довженка вирізали карти у місцях, де з'явилися вибоїни.

— Всі їздили цією вулицею і бачили, що там таких ям не було, — сказав на це Шумський. — А на вулиці Куликівського ніби ям немає!

— Стосовно вулиці Куликівського, ми перебуваємо в судах і вимагаємо від підрядника усунення зауважень, — відповів Вовкодав. — Має проводитися експертиза.

Олександр Шумський уточнив, що має на увазі вулицю далі за тунелем.

— Це не вулиця Куликівського, це вже вулиця Подільська, — сказав Іван Вовкодав. — Вона є у нас в програмі, але ви маєте розуміти, що фінансування, яке виділене, не покриє нашу потребу в поточному ремонті. Тому в першу чергу потрібно робити ремонт на тих вулицях, на яких є найбільше навантаження.

Олександр Шумський попросив міського голову прозвітувати про те, що зроблено в громаді у міжсесійний період. Тетяна Єрмолаєва вийшла до трибуни. Міський голова коротко прозвітувала по кожній галузі. Зокрема, сказала, що станом на 1 червня

Депутат Олександр Шумський зробив зауваження з приводу того, що про скликання позачергової сесії повідомили запізно. На офіційних ресурсах Козятинської міської ради в мережі повідомлення з'явилося о 16 годині

бюджет Козятина перевиконаний на 10 мільйонів, а також повідомила, що Центральна районна лікарня минулого місяця отримала від Національної служби здоров'я України реабілітаційний пакет в амбулаторних умовах і вже провела тендери на ремонт КТ-апарату.

Позафракційна депутат Аліна Діденко запитала, яка ситуація

До того, як працівники засобів масової інформації покинули сесійну залу, депутати встигли розглянути тільки перше питання

із водогоном у Сигналі. Міський голова відповіла, що водогін завершений, але для того, щоб його запустити, необхідно внести усю інформацію в електронні реєстри, на що потрібен час.

Депутат від «Європейської солідарності» Олександр Євтушок мав декілька запитань та зауважень до звіту міського голови і вийшов на середину зали. Поле-

міка між ним і Тетяною Єрмолаєвою тривала півгодини. Нарешті об 11 засідання 46 позачергової сесії оголосили відкритим.

У порядку денному, який готували, було 45 питань. Серед них — надання дозволу на виготовлення проєктно-кошторисної документації щодо будівництва укриттів та водогонів у Залізничному та селі Козятині. Олександр Шумський запропонував залишити у порядку денному лише питання військових і виділення коштів на облаштування Алеї Слави. Депутатка від «Слуги народу» Наталія Шербатюк попросила також включити матеріальну допомогу на лікування козятинчанці. Відтак обранці прийняли порядок денний, у якому стало в чотири рази менше питань.

Дмитро Бернатович запропонував провести закриті засідання, тому що 90% питань порядку денного стосуються військових. Обранці цю ідею підтримали. Представники медіа покинули сесійну залу.

Яким чином голосували депутати, стало відомо після того, як на сайті міської ради оприлюднили результати поіменного

голосування. Відповідно до документа, обранці внесли зміни до Комплексної оборонно-правохоронної програми в частині фінансування бойових підрозділів. Однак два рішення із цього блоку не прийняли — по фінансуванню ремонту ізолятора тимчасового тримання у Хмільнику та однієї з військових частин. Для інших п'яти підрозділів фінансування заклали до програми і наступними рішеннями виділили кошти із вільних бюджетних залишків, що залишилися з попередніх років.

Продовжується підготовка до облаштування Алеї Слави — депутати внесли її до Програми розвитку житлово-комунального господарства та благоустрою і виділили на Алею кошти з бюджету.

Також обранці виділили гроші на лікування для мешканки Козятинської територіальної громади. Однак, які саме суми виділили на допомогу, Алею Слави та військових — невідомо, тому що на сесії представники нашого видання перебувати не могли, позаяк засідання було закритим, а рішення 47 сесії на сайті Козятинської міської ради поки не оприлюднили.

РЕКЛАМА

з доставкою по області

ЦЕМЕНТ В МІШКАХ ТА НАСИПОМ,
Машинами та вагонами

БУДМАТЕРІАЛИ В АСОРТИМЕНТІ

ЗОДЧИЯ ZODCHYIY.COM.UA

М.ВІННІЦЯ, ВУЛ. М.ЗЕРОВА, 1Б (067) 430-64-96
М. ГАЙСИН, ВУЛ. СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ, 9 (067) 256-74-00

Потрібні працівники на елеватор!!!

СЛЮСАР РЕМОНТНИК

ЕЛЕКТРИК

АПАРАТНИК ОБРОБЛЕННЯ ЗЕРНА

Зернокомплекс «Сиваш»
м. Козятин, Довженка, 12 **067-69-22-550**

СЛУГА
НАРОДУ

БЛОГ

ПРЕСЛУЖБА
ПАРТІЇ «СЛУГА
НАРОДУ»

Ірина Борзова про шлях до миру

У Швейцарії 15–16 червня відбудеться Глобальний саміт миру, ініціатором якого виступає Україна.

Народна депутатка України Ірина Борзова повідомила, що під час заходу буде обговорюватися Формула миру Президента Володимира Зеленського. Це ініціатива і дипломатична платформа, запропонована Україною для досягнення справедливого миру і закінчення війни, яку розв'язала Росія проти нашої країни й нашого народу.

«Україна найбільше з усіх прагне справедливого завершення війни. Головне завдання

Української формули миру — об'єднати світову спільноту, аби примусити Росію до миру. За інформацією Офісу Президента, на саміт запрошено 160 країн із різних регіонів світу, щоб поділитися своїми ідеями та баченням справедливого і тривалого миру в Україні. Мета саміту — розпочати мирний процес і розробити практичні кроки на шляху до миру», — говорить Ірина Борзова, голова Вінницької обласної організації політичної партії «Слуга Народу».

Ірина Борзова нагадала, що основою Української формули миру є 10 пунктів, серед яких: ядерна безпека; продовольча безпека; енергетична безпека; екологічна безпека; повернення всіх полонених і депортова-

них; припинення бойових дій; виведення російських військ; відновлення територіальної цілісності України; відновлення справедливості (агресор має компенсувати завдані збитки); недопущення повторення агресії.

«На першому інавгураційному саміті, який відбудеться 15–16 червня у Швейцарії, пропонується розробка технічного покрового плану за трьома ключовими пунктами, які об'єднують країни. Це продовольча безпека і вільне судноплавство, енергетична та ядерна безпека, обмін полоненими «всіх на всіх», повернення українських дітей, викрадених Росією, і депортованих українців.

Важливо, що буде обговорюватися питання щодо обміну полоненими та повернення викраде-

них Росією українських дітей, це те, що болить кожного українця.

Саміт відбудеться без Росії, бо головна мета Путіна — зробити так, щоб війна тривала. Тому РФ пустила всі дипломатичні сили на те, щоб зірвати об'єднання світу навколо формули миру», — говорить Ірина Борзова.

Народна депутатка зазначила, що Українська формула миру може дати дієвий світовий механізм тиску на Росію.

«Формула миру — це не спроба домовитися з агресором чи піти на якісь поступки, це спосіб досягти перемоги. Якщо весь світ об'єднується навколо Української формули миру, Путін не зможе прикривати своєю брехнею подальше продовження війни», — резюмувала Ірина Борзова.

537381

«Хлопці, які знайомі з нашою продукцією, навіть хочуть купувати її і запитують, скільки коштує»

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

У неділю, 9 червня, ми вчерегове відвідали ініціативну групу «Міцний тил». Дівчата в цей день взяли до праці раніше ніж зазвичай.

— У нас була домовленість, що починаємо роботу о 9-й, а потім вирішили, що краще почати раніше. Тому що о 16-й години, коли завершуємо роботу, в цеху не просто жарко, а навіть добре спекотно. Хто прийшов сьогодні на 9, то вони не запізнились, це ми прийшли раніше, — каже волонтер Ольга Пирогова.

Долучається до розмови сестра волонтерки Катерина Коваль.

— У нас в робочому процесі зараз 7 автоклавів і восьмий у дорозі. Це нашим рідненьким воїнам настільки сподобалась наша продукція, що вони за свої кошти і з того пекла, де вони знаходяться, придбали нам ще один автоклав, щоб ми могли виробляти ще більше пакетів зі стравами. Я пишаюся нашими воїнами, що вони встигають і ворога бити, і нам допомагати, — сказала вона.

— Ольго, — звертаємося до Ольги Пирогової. — Минулої нашої зустрічі у вас було 5 автоклавів, тепер є 7 і на підході восьмий. Два автоклави ви купили чи то допомога від когось?

— Одного ми придбали за гроші, які зібрав маленький волонтер Захар Ішук, а другий нам купила міський голова Тетяна Єрмолаєва. Вона була у нас, пакетам, які ми робимо, дала

високу оцінку і обіцяла, що ще купить нам комбайн для нарізання моркви.

— Ви за зміну виготовляли в середньому 250 пакетів, коли у вас буде 8 автоклавів, то зможете робити 500?

— Ні, не можемо. З автоклавами у нас дійсно проблем немає, але ж хлопцям треба калорійна страва. Який буде той борщ чи голубці, коли воно буде без м'яса. А його у нас залишилось на 2 дні від сили. Виготовимо стільки пакетів, на скільки вистачить м'яса. Мова не йде тільки про свинину, у нас все піде: бичок, качки, гуси і індики.

Ольга дуже дякує усім, хто допомагає нашим захисникам всім, чим може.

— Іноді навіть соромно просити про допомогу людей, які відривають від себе останнє та звертаємося, тому що, до кого ми ще можемо звернутись? Люди може того й не знають, як їм наші хлопці дякують за їхню допомогу, — каже волонтерка.

— Ця допомога від людей йде тільки воїнам нашого краю чи даєте всім, хто до вас звертається?

— Спочатку так, допомагали продуктами тільки своїм, але ж воїни вони всі наші. Коли вони йдуть на позиції, де дуже спекотно чи у розвідку, у них є вибір: брати з собою їжу чи додатковий боекомплект. Вони боекомплект обирають, а з їжею, як прийдеться. Наші пакети для таких потреб дуже зручні і ми отримуємо замовлення від тих підрозділів, де

не воюють хлопці з нашого краю.

Біля плити з баняками традиційно працює Катя. Поруч із нею біля автоклавів майбутній кулінар-кондитер Влад Тучак. Він недавно останній раз у ролі учня переступив поріг гімназії. Запитали його, чим він зараз займається.

— Зараз такої роботи, де можна зібрати гроші на ЗСУ, немає, прийшов у групу допомагати.

— Десь плануєш вчитися?

— Хочу стати професійним кулінаром-кондитером, документи

хочу подати у наше училище, — сказав юнак.

Ще нам бджілки ініціативної групи розповіли, що недавно у них був отець Роман із подарунками.

— Поліці, куди ми складаємо передачі від нього, не встигають порожніти. Багато допомагає наш ринок. З м'ясної продукції, яку вони передали, ми зробили 750 пакетів пащету, — розповіли волонтерки.

Наостанок зайшли у склад готової продукції. Там вже готові

до відправки 22 упаковок бананових ящиків пакетів з голубцями, борщем і кашею. За 2 місяці роботи на новому місці ініціативною групою «Міцний тил» було виготовлено 5 тисяч продуктивних пакетів. А готують їх звичайні жінки, які кидають все вдома заради того, щоб допомогти нашим воїнам і пришвидшити нашу перемогу.

Ви можете долучитися до важливої справи, яку роблять волонтери. Картка Ольги Пирогової 4441 1111 4637 4503

МИКОЛА МРІЯВ ПРО ПЕРЕМОГУ, АЛЕ ГЕРОЄМ ПОВЕРНУВСЯ НА ЩИТІ

Втрата ■ Микола Марчук народився у Вищеольчедаєві, у Вернигородок переїхав після того, як гостював у однокурсника по інституту. Працював ветлікарем і всі в громаді його поважали. На війні дарував життя побратимам, проте своє зберегти не зміг

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Ворожий танк обірвав життя Миколи Марчука 6-го червня 2024 року. У вівторок, 11 червня, громада зустрічала свого захисника. Ще о восьмій ранку люди встелили дороги траурного маршруту гілками ялини та квітами. Через годину зустріли загиблого воїна, стоячи на колінах.

Біля будинку Героя з Миколою прощалися рідні, родичі, близькі, друзі, сусіди і куми родини, керівництво Вернигородоцького старостату та селищної ради.

Серед присутніх був друг Героя і однокласник по інституту. Він розповів, що з 1988 року по 1993 навчався у Білоцерківському аграрному інституті. Всі 5 років разом сиділи за столом під час занять і жили в студентські роки в одній кімнаті.

— По завершенню навчання Коля отримав направлення в село Степки Мурованокруливецького району, а я отримав направлення у Кашперівку. У 1994 році Коля приїхав до мене на весілля. Я йому запропонував роботу у Вернигородку. Він поговорив з керівником підприємства Володимиром Шубовичем і той сказав йому, що спеціалісти-тваринники треба і Микола переїхав у село над Гуйвою. Скільки у Вернигородку було господарство, стільки він працював на фермі. У листопаді минулого року ми з ним зустрічалися. Я з Козятина підвозив його додому. Він мріяв про перемогу і казав, що після перемоги обов'язково родинами посидимо... Але он воно як вийшло, — сказав на завершення нашої розмови тезка Героя пан Микола.

Заупокійну молитву провели настоятель храму Різдва Пресвятої Богородиці отець Роман та настоятель Свято-Покровського храму села Сестринівки Іван Дуник. По завершенні молитви траурна колона живим коридором рушила до місцевої церкви.

У голові колони — портрет воїна, на подушечці — нагороди славного воїна, за ними — кошики квітів. Чин похорону провели отець Роман, отець Іван та отець

Володимир з Махнівки. По завершенні заупокійної молитви на подвір'ї храму за воїном пройшов мітинг скорботи і пам'яті.

Відкрив його староста села Володимир Гуляк.

— Величезне горе спіткало нас і привело до цього жалобного місця. З почуттям глибокої скорботи та непоправної втрати, схиливши голови, ми проводжаємо в останню дорогу дорогого нам чоловіка, сина, батька, захисника — Миколу Марчука.

Важко знайти слова втіхи, неможливо загоїти біль та гіркоту від втрати рідних і близьких людей, та нехай світлий спомин про загиблого захисника стане сильнішим за смерть і назавжди залишиться у пам'яті рідних, колеґ, друзів, бойових побратимів. Усіх, хто знав його і шанував. Як боляче усвідомлювати, що так рано обірвалося життя молодій людині, доброго сусіда і жителя села, найкращого чоловіка і люблячого батька. Скільки доброго та світлого у нього могло бути попереду, однак зла доля розпорядилася інакше. Наш мужній воїн поповнив ряди Небесного війська, — сказав ведучий і зупинився на біографії Героя.

Народився Микола Марчук 30 липня 1971 року в с. Вищеольчедаєві. Там пройшло його дитинство і шкільні роки. У 1978 році він вперше переступив поріг школи, котру закінчив у 1988 році. Далі — Білоцерківський аграрний інститут по спеціальності ветеринарна медицина. Згадуючи той період його життя, можна запевнити, що педагогічні працівники навчили його головного — бути справжнім чоловіком, понад усе цінувати дружбу своїх товаришів, дорожити сім'єю та любити рідну землю. По завершенні навчання працював за спеціальністю у Мурованокруливецькому районі. Через 6 місяців роботи навесні 1994 року переїхав працювати у Вернигородок і продовжив свою трудову діяльність у місцевому господарстві за спеціальністю ветеринарний лікар.

Після того, як тваринництво в господарстві було ліквідоване,

в 2015 році Микола Марчук переходить працювати у Вернигородоцький ліцей, звідки був призваний 6-го березня до лав ЗСУ в окрему 41 бригаду на посаду санітара медичного пункту механізованого батальйону. Саме там він зі зброєю в руках зі своїми товаришами по службі чинив опір окупанту.

З липня 2023 року він брав участь у заходах, необхідних для забезпечення оборони України на Куп'янському напрямку Харківської області. А за героїзм під час несення служби отримав нагороди «За службу державі», «За визволення Куп'янської громади». Микола Марчук дуже ретельно ставився до своїх службових обов'язків, за що отримав звання сержанта та підвищення на посаді санінструктора.

У квітні цього року їх бригада була переведена для захисту населеного пункту Часів Яр. Там він боронив українську землю, там зустрічав свою половинку, з якою у 1994 році стали на весільний рушник. А від їхнього шлюбу у 1995 році народилася люба донька Тетяна, яку вони

Прощалися довго. Всі хотіли віддати шану і як воїну захиснику, і як гарній людині, що залишила про себе добру пам'ять

виховали гарною дочкою і гідною громадянкою в суспільстві. Наталія і Микола жили мирними планами та мріяли, що будуть робити після перемоги над ворогом. Та 6-го червня 2024 року, виконуючи свій військовий обов'язок, славний син українського народу під час військової операції загинув на полі бою, — сказав ведучий мітингу і запросив до слова селищного голову Олександра Амонса.

— Сумна звістка, яка прийшла з фронту, всіх нас об'єднала. При виконанні бойового завдання загинув Марчук Микола Миколайович. Односельчанин, захисник, Герой, а зараз вже янгол Небесного війська. Ворог злий, ворог жорстокий і не має жалю. Він прийшов на нашу землю і він не просто прийшов. Він прийшов нас убивати і нищити як націю, і в нас другого шансу не буде, ми мусимо перемогти. Перемога дається дуже важко і ви бачите, як важко ми проводимо в останню дорогу найкращих синів України. Пам'ятаймо, війна не закінчилась на сході України і на півдні багато ворогів, а й є ба-

Миколі Марчуку було 52 роки. Вічна пам'ять Герою!

Дружина Наталія. Тримає прапор, який передали їй військові

гато захисників наших, які потребують нашої допомоги. Віримо в них, підтримуємо, підтримуємо ЗСУ. Найщиріші співчуття родині Марчуків, — сказав селищний голова і закликав всіх пом'янути загиблого воїна хвилиною мовчання.

Сільський староста також висловив співчуття родині, та низько вклонившись дружині і дочці Героя, закрити мітинг скорботи і пам'яті.

Від храму Різдва Пресвятої Богородиці траурна колона рушила до сільського кладовища. Там слово мав Отець Роман, а після виступу священника з Мико-

лою Марчуком стали прощатися востаннє. Прощалися довго, як зазначили селяни, Микола був прекрасної душі чоловік. До нього за допомогою зверталися жителі Вернигородка, Великого і Верболізі і він допомагав, чим міг. Кому давав словесну пораду, як того вимагає ситуація, а в більшості випадків приїздив, щоб чотириноного пацієнта побачити. Всі хотіли віддати шану і як воїну-захиснику, і як добрій людині, що залишила про себе добру пам'ять.

Поховали Героя під Гімн України і військовий салют від салютної групи.

У КОЗЯТИНІ ВІДКРИЛИ БАТАЛЬЙОН ПАТРУЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ

Офіційно ■ У п'ятницю, 7 червня, у Козятині відбулося урочисте, офіційне відкриття батальйону патрульної поліції з обслуговування Хмельницького району, який розташований на провулку Кондрацького, 1 А (приміщення, де знаходились МРЕО та ДАІ). До служби заступає наразі 139 працівників: 29 дівчат, решта — хлопці. Розповідаємо, як все було

ІРИНА ШЕВЧУК

Із середини лютого минулого року у Козятині відкрився набір до батальйону патрульної поліції з обслуговування Хмельницького району управління патрульної поліції у Вінницькій області. Дислокація батальйону — наше місто. Саме звідси патрульні екіпажі будуть направлятися на свої квадрати патрулювання.

Відбір кандидатів був багаторічним та довготривалим — від конкурсного відбору, тестування на знання законодавства та логіки, загальних навичок, проходження військово-лікарської комісії до перевірки рівня фізичної підготовки та співбесіди. Лише після цього майбутні патрульні направлялися на навчання в академії патрульної поліції.

І ось цієї п'ятниці, 7 червня, відбулося офіційне відкриття. Територію та й саму будівлю тепер уже новоствореного батальйону патрульної поліції не впізнати — тут все нове та приведене до ладу — від газону, кабінетів та обладнання, до гаражів та автопарку. Новенькі патрульні авто та персонал готові нести службу. Командир батальйону патрульної поліції з обслуговування Хмельницького району — капітан поліції Юрій Осадчук. Основна мета

цього нового проєкту — покращити систему реагування поліції на звернення громадян і зробити її більш ефективною. На офіційну частину заходу з нагоди відкриття батальйону патрульної поліції завітали високопосадовці Департаменту патрульної поліції, обласне та районне керівництво, голови ОТГ.

Особовий склад батальйону патрульної поліції вишикувався на території біля адмінбудівлі.

Територію та й саму будівлю тепер уже новоствореного батальйону патрульної поліції не впізнати — тут усе нове

Молоді, амбітні, готові до виконання завдань. «Рівняйся. Струнко. Рівняння ліворуч. Пане генерал, особовий склад за вашим наказом вишикуваний», — сказав начальник Департаменту патрульної поліції Євгеній Жуков. Зазвучав Гімн України. До слова запросили заступника голови

Національної поліції, керівника патрульної поліції, генерала третього рангу Олександра Фацевича. Перед його вітальними словом вшанували пам'ять загиблих

Героїв, українців, які поклали голови за нашу свободу і незалежність, хвилиною мовчання.

— Хочу привітати з визначним днем для регіону, — сказав Олександр Фацевич. — Такими заходами і такими подіями ми показуємо, що ми сильні не тільки на фронті, а на умовно мирних територіях. Коли ми розвиваємось, незважаючи на ту ситуацію, яка склалася, на те, що в нас іде жорстока війна. Ми створюємо нові підрозділи, міняємо підходи до роботи. Найголовніше завдання — захищати мирне населення. Служить з честю! Слава Україні!

Вітальне слово також надали начальнику Департаменту патрульної поліції генералу поліції третього рангу Євгенію Жукову, керівнику відділу з правоохоронних питань Посольства США в Україні Джошуа Тембладору, заступнику начальника Вінницької обласної військової адміністрації Андрію Кавунцю. Вони підкреслили, що безпека всіх мешканців області, незалежно від їхнього місця проживання, є головним пріоритетом.

Урочиста частина відкриття батальйону завершилася. Усіх запросили до спільного фото на згадку. Далі — бажаними показали адмінбудівлю, задній двір, автопарк. Тут все нове та сучасне — кабінети, меблі, обладнання. На стінах коридорів — фотоколажі з патрульними на різних локаціях. Є чергова частина, кабінети групи кадрового забезпечення, групи розшуку та опрацювання матеріалів дорожньо-транспортних пригод, адміністративної практики, безпеки дорожнього руху, відділення моніторингу та аналітичного забезпечення, кімната прийому громадян, актові зали тощо. На задньому дворі облаштований куточок з лавочками для відпо-

У Козятині запрацювала патрульна поліція з обслуговування Хмельницького району. На службу наразі заступає 139 працівників

Командир батальйону патрульної поліції — капітан поліції Юрій Осадчук. Після офіційної частини він проводив екскурсію по адмінбудівлі високопосадовцям Департаменту патрульної поліції

чинку, висаджений молодий сад, є гаражне приміщення.

Розповімо трішки щодо функціональності новоствореного батальйону — патрульні поліцейські реагуватимуть на усі виклики, які надходять на лінію «102», працюватимуть у сфері безпеки дорожнього руху та громадського порядку. Загалом, батальйон патрульної по-

ліції буде обслуговувати 9 ОТГ у Хмельницькому районі та автодороги міжнародного значення. Є інформація і щодо заробітної плати діючого працівника патрульної поліції. Вона стартуватиме від 18 тисяч гривень. З часом вона буде збільшуватися. Все залежатиме від вислуги років, звання та посади. Графік роботи — позмінний.

Батальйон патрульної поліції буде обслуговувати 9 ОТГ та автодороги міжнародного значення. Для патрулювання в автопарку — нові та сучасні авто

ЗІБРАЛИ 33 ТИСЯЧІ НА ЗСУ У ЧЕРНІВЦЯХ І ПЕРЕМИШЛЯНАХ

Підтримка армії ■ Козятинський гурт «Draft» поїхав підкорювати захід України. Наші хлопці стали хедлайнерами фестивалю «РокЕрія 2024», що проходив у Чернівцях, а наступного дня поїхали на Львівщину, де зіграли з військовим ветераном Зиновієм Медюхом. Під час двох благодійних концертів гурт зібрав гроші для наших захисників

ОЛЕНА УДВУД

Гурт «Draft» — це п'ятеро талановитих та харизматичних музикантів: вокаліст Сергій Гайдучок, гітарист Сергій Нечай, басист Богдан Ільчук, барабанщик Ілля Мхеїдзе та звукорежисер Костянтин Гончар. Їх знають не лише у рідному місті. У 2021 році «Draft» взяв Гран-прі на всеукраїнському фестивалі в Умані, а від початку повномасштабного вторгнення хлопці активно підтримують військо і долучилися до благодійного фонду «Бойовий волонтер України».

Найчастіше наші хлопці виступають у Києві та Вінниці, а нещодавно лютих козятинців, як їх називають на «RadioROKS», покликали до Чернівців. На запрошення відділу культури Чернівецької міської ради хлопці виступили на благодійному фестивалі «РокЕрія 2024».

— Ми поїхали на фестиваль разом із головою фонду «Бойовий волонтер України» Володимиром Буцієм, — розповідає Сергій Гайдучок, фронтмен гурту «Draft». — Перед виступом ми завітали на радіо «Буковинська хвиля 100 fm», де Володимир разом зі мною розповів про діяльність фонду та благодійні кон-

церти гурту «Draft». Розказували ми і про Козятин.

На фестивалі «РокЕрія 2024» виступали сім гуртів. «Draft» став хедлайнером. На сцену хлопці вийшли третіми, щоб встигнути до комендантської години доїхати до іншого міста, де мали виступати наступного дня. Але про це трохи згодом.

У Чернівцях «Draft» зіграв майже повноцінний концерт. Гості фестивалю почули «Лютий Козятин», «Маяк», нову пісню «Крила» та інші треки. Публіка зустріла козятинчан із захватом. Звісно, глядачі не могли одразу відпустити наших хлопців, тож на біс гурт ще раз зіграв «Запах рідного дому».

Фестиваль «РокЕрія 2024» мав благодійну мету — зібрати кошти для бойового підрозділу «Альбін». Він повністю сформований із добровольців. Там служать організатори фестивалю та велика кількість музикантів із Чернівців. Гурту «Draft» вдалося зібрати під час виступу 8300 гривень і всі ці кошти спрямували на бойовий підрозділ «Альбін».

— Нас взагалі дуже приємно вразило, що в Чернівцях існує єдиний в Україні станом на зараз рок-клуб, який заснувала міська рада, — каже Гайдучок. — Споді-

ваємося, що і в нашому Козятині теж буде такий, де молоді таланти зможуть розвиватись і будуть створюватись нові музичні гурти для підтримки культури української пісні.

Одразу після виступу учасники гурту поїхали на Львівщину, до міста Перемишляни. Тут вони зіграли другий благодійний концерт, де збирали кошти на пікап для 80 Десантно-штурмової бригади.

— Концерт був дуже цікавий, — продовжує Сергій Гайдучок. — Ми розділили сцену із Зиновієм Медюхом. Це Людина з великої літери. Він військовий ветеран, бард. Сам він з міста Стрий і має свій гурт «Кулі». Після звільнення зі служби Зиновій

«Нас приємно вразило, що у Чернівцях є єдиний на всю Україну рок-клуб, який заснувала міська рада»

Медюх постійно грає концерти на передовій, має спільні пісні з «Пікардійською Терцією» та Оксаною Мухом.

У Перемишлянах лютих козятинців зустріли дуже тепло та голосно. Хлопці запалили публіку своїми піснями. І провели благодійний аукціон, на якому розіграли особливий лот.

— Перед концертом ми зробили прапор міста Перемишляни із логотипом «Draft», — розказує Сергій Гайдучок. — На аукціоні його забрали за чотири тисячі гривень.

На біс хлопці знову зіграли «Запах рідного дому». Після виступу музикантам вручили подяку від начальника четвертого відділу Львівського районного

На фестивалі «РокЕрія» виступало сім гуртів. «Draft» був хедлайнером

центру комплектування та соціальної підтримки, підполковника Мащака. Цілу годину після концерту учасники гурту роздавали автографи та робили світлини із задоволеними слухачами. У Перемишлянах хлопцям вдалося зібрати 24916 гривень. Ці кошти спрямували на 80 Десантно-штурмову бригаду.

— Дякуємо за ефір на радіо «Буковинська хвиля 100 fm» ди-

ректору радіо Олегу Сірману та чудовій ведучій Марині Скінтей, організаторам фестивалю «РокЕрія 2024» Ігорю Олексюку, Катерині Козачук та Кирилу Нідельському, а також меценатам і бізнесменам Перемишлян, за підтримки яких відбувся наш благодійний концерт у Перемишлянах і які зробили великий внесок у закриття збору для 80 Десантно-штурмової бригади.

Наша Анна Шарун — чемпіонка України зі стрибків у висоту

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

З 7-го по 9-те червня в місті Кропивницький тривав Чемпіонат України з легкої атлетики серед спортсменів 2009 р. н. і молодших.

У змаганнях брали участь спортсмени з Київської, Кіровоградської, Чернігівської, Волинської, Вінницької областей

та столиці. Серед них була вихованка тренера Володимира Галицького Анна Шарун.

У перший день змагань Аня, подолавши планку на висоті 155 см, забронювала собі місце серед 12 фіналісток.

Боротьбу за золоту Анну почала з висоти 140 см. З такої ж висоти стартувала її основна суперниця киянка Кіра Кокоша.

Вона, як і Аня, пододала таку ж висоту з першої спроби. З першої спроби Аня і Кіра долали наступні висоти на відмітках 145, 150, 155 і 160 см.

Обидві спортсменки спробували розібратися, хто кращий, коли долали висоту на відмітці у 165 см. Тільки в цей день три спроби подолати таку висоту були невдалі для обох спортс-

менок. Тож золоту медаль за однакових показників отримали дві атлетки, а медаллю за друге місце в цій дисципліні нікого не нагороджували. Ще Анна може взяти собі в актив те, що вона молодша від Кіри Кокоші майже на 2 місяці.

Вітаємо чемпіонку Анну Шарун та її тренера Володимира Галицького.

ДРУГА СВІТОВА ЗАБРАЛА БАТЬКІВ, А НИНІШНЯ ВІЙНА — ДОМІВКУ

Життєва історія ■ Своє 88-річчя нещодавно відсвяткувала Валентина Гетьман. Чимало випробувань випало на її долю — мати загинула на очах, а старший син помер за дивних обставин в армії. Черговим ударом стало повномасштабне російське вторгнення, яке змусило жінку покинути рідне місто і переїхати до Махнівки, де Валентина мешкає вже третій рік

ОЛЕНА УДВУД

Валентина Гетьман народилася 2 червня 1936 року на Донеччині, у місті, яке завше було центром соляної промисловості України — Соледарі. Тато Арсентій Шепель працював на соляній шахті № 3, мама Агрипина — на швейній фабриці. Коли Валентині виповнилося три роки, на світ з'явився її молодший брат Євгеній.

У 1941-му, у розпал Другої світової, молоду сім'ю розлучила війна — Арсентія призвали на фронт. Агрипина залишилася сама з двома малими дітьми на руках. Валентині тоді було п'ять і вона й гадки не мала, що бачить тата востаннє — він загинув на війні. Мине багато років, перш ніж героїня нашої публікації дізнається, що її батько похований у Запорізькій області. Аж у 1985-му Валентина отримала на руки документ, який підтвердив, що Арсентій Шепель героїчно загинув на фронті 25 грудня 1943 року.

СУСІДИ ВИДАЛИ ЗАМІЖ ЗА СОЛДАТА

Коли чоловіка забрали на війну, Агрипина так і залишилася з дітьми в Соледарі. Одного дня на місто здійснили авіаналіт, під

час якого жінка загинула. Її розірвало на частини — згадує Валентина. Їй із братом теж дісталося: Валентина отримала поранення в голову, Євгеній травмував перенісся. Після того, як мама загинула, дітей прихистили сусіди.

— У вісім років я пішла до школи, — згадує Валентина Гетьман. — При війні я ще вчилася, книжок не було. Потрібно було німецьку складати. Порахувати я ще пороху, ну «кіндер», що таке знаю, «гут» знаю, що це добре. А далі? Так я провчилася сім років, і все. Більше ніде не вчилася.

Коли Валентині виповнилося 18, вона почала працювати у будівельній бригаді, яка відновлювала міста та села після розрухи. Потім пішла на Артемівський завод шампанських вин, а за два роки перейшла на Динасовий (керамічний) завод у рідному Соледарі.

— Він колись був військовий, виготовляв різні запчастини військового призначення, — розповідає Валентина. — Потім його перекваліфікували. На Динасовому заводі виготовляли цеглу різних розмірів, форми для будівництва будинків.

Того ж року Валентина Гетьман вийшла заміж. Як сама каже — це сталося абсолютно випадково.

— Солдат прийшов з армії, сусіди мене за нього і видали, — згадує жінка. — Валентин Бондаренко, він сам був із Часів Яру. Прожили ми з ним 17 років. Ми не були розписані, жили у цивільному шлюбі.

ТРАГЕДІЇ ОДНА ЗА ОДНОЮ

У 1958 році Валентина народила первістка Валерія. Через дев'ять років на світ з'явився їх другий син Володимир. Жінка навіть не здогадувалася, що її знову спіткає горе. У 19-річному віці її Валерій помер за дивних обставин.

— Його призвали у військкомат, — згадує Валентина Гетьман. — Що сталося, не знаю. Через два дні мені прислали похоронку. У висновку написали, що черевне сплетіння тріснуло на чотири час-

Валентина встигала не лише працювати, а й брати участь у художній самодіяльності — жінка співала у хорі

тини. Чи удар, чи впав — пояснені мені військкомат не дав. Мій старший син не дожив до свого дня народження десять днів.

Молодший Володимир одружився, коли йому виповнилося 18. Відгуляли весілля, син почав своє життя. На жаль, зв'язок із ним обірвався — Валентина по цей день навіть не знає, де він.

— Я вийшла заміж вдруге, його звали Леонід Гетьман, — продовжує жінка. — Він працював на тому ж заводі, що і я. Поїхав у відрядження на Микитівку на металобазу, за рейками, які мав доставити на підприємство, щоб робити колії і загинув у Майорську. Це за Горлівкою. Потрапив у автокатастрофу. Наче як кудись везли дітей, там був по-

Валентина Гетьман живе у Махнівці третій рік. На Вінниччину жінка потрапила через війну

ворот. У Льоні машина важка і вона врзалася в дерево. О 8 ранку його вже не було. Щойно про це дізналася, одразу найняла машину, наше керівництво навіть не знало, що з ним. Відправили тіло чоловіка спочатку в Горлівку, а потім до нас у Соледар і поховали там. Підприємство пам'ятник поставило.

Так Валентина залишилася зовсім сама. Молодший брат Євгеній, який працював геологом, помер у 1982 році. За декілька років пішла з життя і своячка Неля, яка працювала у Бахмуті суддею. Вона загинула під час відпочинку, втопившись на пароплаві «Адмірал Нахімов».

«Я БІМ НОГИ І РУКИ ЦІЛУВАЛА ЗА МІЙ ПОРЯТУНОК»

Все життя Валентина Гетьман пропрацювала на Динасовому заводі в рідному Соледарі. На заслужений відпочинок пішла у 1994-му. Каже, відпускати її не хотіли. Починала простою робітницею, закінчила контролером відділу технічного контролю та центральної заводської лабораторії.

— Я і в хорі брала участь і ще була додатково дружинником, —

розповідає Валентина Гетьман. — Возили мене на інші підприємства, показувала роботу свою. Нагороди у мене є — «Ветеран праці», «Переможець соцзмагання 1977», «Ударник десятиріччя».

У рідному Соледарі жінка прожила до 2022 року. Коли росія почала повномасштабне вторгнення, їй довелося тікати. Як каже сама, Друга світова війна забрала у неї тата і маму, а сучасна війна роздягнула, роззула і забрала дім. Так Валентина потрапила до Махнівки, де знайшла прихисток у закладі для тимчасового перебування та медичного обслуговування при Центрі надання соціальних послуг тамтешньої сільської ради.

— Я дуже вдячна кореспонденту Колі Могилевському, який витягнув мене з епіцентру вогню, — каже Валентина. — Їхала машина з написом «Преса». Ми її зупинили, була зі мною ще одна жінка, Люба. Коли нас взяв у машину і так ми потрапили в Краматорськ, а звідти — на Вінниччину. Вже більше двох років я проживаю тут, у Махнівці. І дякую всім працівникам Центру надання соціальних послуг. Я б їм руки та ноги цілувала за мій порятунок.

У «Смагронівців» — III місце у «Ляльковій виставі» і запрошення на гала-концерт

АНАСТАСІЯ КВІТКА

Наприкінці травня відбулася поїздка у м. Берегово (Закарпаття) на гала-концерт Всеукраїнського фестивалю-конкурсу дитячого та юнацького театрального мистецтва «Юні зірки Мельпомени-2024». Самгородчани з народного аматор-

ського театрального колективу «Smagron» — серед кращих.

Як повідомляє Самгородоцький центр культури та дозвілля, розпочалося все з того, що народний аматорський театральный колектив «Smagron» (керівник Ольга Савенець) відправив на конкурс заявку та відео лялькової вистави «В нашій єдності

дорога» (автор Дмитро Мальований).

Зауважують — конкурс державний (не комерційний), у кожній із 4-х номінацій є лише 3 переможці, а у фестивалі-конкурсі взяли участь 76 театральных колективів із 19 областей України (загалом 719 учасників).

«Смагронівці» — серед кращих!

III місце у номінації «Лялькова вистава» і запрошення на гала-концерт у Закарпатський обласний угорський драматичний театр! Далі підготовка і шлях до здійснення мрії. Дякуємо нашим батькам за довіру та спонсорську допомогу, адже саме вони взяли на себе всі витрати дітей по поїзду! Дружна команда,

мандри, потяг, термальні води, Угорщина, сербський хліб, національна кухня, місцевий колорит, пам'ятки архітектури, гори, справжній Угорський драматичний театр, неймовірні враження та незабутні емоції — це все так важливо для дітей та справжніх артистів», — йдеться у повідомленні.

НАДУВАЛИ ГІГАНТСЬКІ МИЛЬНІ БУЛЬБАШКИ І ВІДГАДУВАЛИ ПІСНІ

Двіж ■ Громадська організація «Сонце в тобі» влаштувала для дітей квест «Повір у себе». На заваді не стала навіть дощова погода, яка змусила змінити локацію заходу. За годину хлопчики з дівчатками пройшли шість станцій, на кожній з яких виконували завдання. А в кінці частувалися піцою та смаколиками

ОЛЕНА УДВУД

Субота, 8 червня. На годиннику 15.00. Хлопчики з дівчатками поспішають на стадіон, щоб долучитися до квесту «Повір у себе». Тут на них уже чекають капітани команд: Ірина Біда, Тетяна Форманчук, Інна Гончаренко, Марина Чагіна, Світлана Сорочинська та Олександр Іванов. Організаторка квесту Ірина Шахін видає карти маршруту, за яким будуть слідувати учасники. Діти діляться на команди і підходять до своїх капітанів. Вони в'яжуть кожному учаснику на руку кольорову стрічку і стартують.

Ми долучаємося до команди «Україна» (капітан Ірина Біда). Їх девіз — ми усі одна родина, ми єдина Україна. Учасники вже поспішають на першу станцію свого маршруту — творчу. Тут на них чекає важливе завдання — зробити перші штрихи спільної аплікації.

— Дивіться на картинку-зразок і клеїте свої елементи у відповідні місця, — проводить короткий інструктаж волонтерка Альона.

Ніка бере до рук ялинку, прикладає її до нижнього краю картинки і питає:

— Клеїти сюди?

— Так, — відповідає Альона. — Здирай захисний папір і приклей.

Діти виконують завдання напорчуд швидко. Наступна станція зовсім поруч. Доводиться трохи почекати, тому що тут ще виконує своє завдання попередня команда. Хлопчики з дівчатками співають Гімн України.

— Молодці! — вигукують учасники команди «Україна» і голосно аплодують, коли музика стихає.

Раптово починається дощ, але квест продовжується — музична станція переміщається під накриття.

— Яка команда до нас завітала? — запитує волонтерка Лілія.

— Україна, — відповідає Матвій.

— Це музична станція, — каже Лілія. — Ваше завдання — вгадати пісні. Всі знають пісні?

— Звісно, — в один голос відповідають діти.

— Але окрім того, що її треба вгадати, треба ще й гарно заспівати.

Вмикають мелодію. Із перших нот діти впізнають, що це «Черпаха-аха» і всі разом співають. Наступно звучить «Ой у лузі червона калина». Її діти теж відгадують одразу.

Виконавши завдання на музичній станції, діти біжать далі за маршрутом. Їх зустрічає волонтерка Надія.

— Ви потрапили на спортивну станцію, я розкажу, що вам потрібно робити, — каже Надія. — Перше ваше завдання — пробігти змійкою через перешкоди до кінця і повернутися назад. Тільки по черзі, домовились? Потім беремо кільце і кидаємо його у ціль.

Діти виконують завдання, як показала Надія. Капітан підбадьорює учасників своєї команди. Коли усі

Гостями квесту стали також благодійники, які підтримують осіб з інвалідністю — Тетяна Зеленчук та Максим Чайка

завершили, роблять спільне фото і поспішають до однієї з найцікавіших станцій — Бульбашкової. Тут хлопчики з дівчатками надувають гігантські бульбашки. Як їм це вдається — залишимо в секреті, додамо лиш, що вони використовують незвичний девайс, який зазвичай беруть під час прибирання.

Наступна за маршрутом станція Оркестрова. Тут волонтери пропонують обрати музичні інструменти. Матвій цікавиться, чи є гітара, та позаяк немає, бере трикутник, а Ніка обирає дзвіночки. Звучить мелодія, діти підіграють. А потім міняються інструментами і ще двічі пробують себе в ролі музикантів.

Учасники квесту поспішають на останню станцію. Їм доводиться трохи зачекати, поки попередня команда завершить своє завдання. А тоді «Україну» зустрічає хореограф Надія.

Учасники квесту подолали шість станцій. На кожній потрібно було виконати завдання

— Ви потрапили на танцювальну станцію, — каже волонтерка. — Наше з вами завдання навчитися танцювати і показати, що ми вивчили.

Надія показує рухи, учасники команди повторюють за нею — крок вперед, крок назад, крок вбік. Усі разом танцюють під пісню Інни «Up».

— Ну що, тобі танці сподобались? — запитує капітан команди Ніку.

— Так, — відповідає дівчинка.

Усі дружно крокують до солодкого столу. Спершу роблять танцювальну розминку, а тоді ретельно витирають руки і смакують піцою і тістечками. Опісля йдуть на баскетбольний майданчик, де оголошують результати квесту.

На станції творчій найкращою стала команда «Левенята». На станції музичній — «Веселі турбо». На спортивній станції найбільш спритними стали «Друзі forever», найбільші бульбашки надули «Бджілки», найкраще зіграли в оркестрі «Leaders», а танцювала найкраще команда «Україна», яку ми супроводжували впродовж квесту. Кожному учаснику вручили медалі, подяки та подарунки. Нагородили також волонтерів, які допомогли організувати захід.

Кожного учасника нагородили подякою та медаллю. А ще діти отримали солодкі подарунки

Спочатку вправлялися на спритність. А тоді зробили спільне фото

Не лише для того, щоб розважитися

Квест «Повір у себе» підготувала громадська організація «Сонце в тобі». На захід запросили дітей різного віку, серед яких були також діти з інвалідністю. Допомогли провести та організувати квест волонтери Марина Чагіна, Світлана Сорочинська, Ірина Біда, Тетяна Форманчук, Інна Гончаренко, Олександра Омельчук, Альона Ясінська, Алла Сизонюк, Лілія Котовська, Надія Ястремська, Лариса Цупіна, Надія

Бортюк, Тетяна Костюк, Світлана Ломакіна, Ірина Олексюк, Ігор Іванов, Марина Гончарук, Марія Линник, Марина Жмурко, Ольга Муравіцька, Тетяна Мішук, Наталія Мельничук, Лілія Богданчук, Олександр Іванов та Яна Дем'янчук.

— Хочу подякувати нашій команді волонтерів, ми ставили собі за мету привернути увагу громадськості до проблем та потреб осіб із інвалідністю, —

каже Ірина Шахін, голова ГО «Сонце в тобі». — Загалом наш захід був спрямований на те, аби допомогти дітям розвивати соціальні навички, взаємодіючи з однолітками та дорослими, сприяти інтеграції дітей з інвалідністю в суспільство, створюючи рівні умови для їхнього розвитку та участі в спільних активностях, забезпечити цікаве та корисне проведення часу.

ЯСКРАВО ТА З СЮРПРИЗАМИ ПРОЙШЛО ЦЕНТРІВСЬКЕ СВЯТО

Творчі і талановиті ■ Підбили підсумки річних досягнень гуртківців Козятинського центру дитячо-юнацької творчості. По-особливому, яскравою та насиченою програмою, з виступами вихованців, нагородженням та безпрограшною лотереєю

ІРИНА ШЕВЧУК

У Козятинському Центрі дитячо-юнацької творчості наразі функціонує більше десятка гуртків для дітей різних вікових категорій. Це «Пізнайко», «Арт-студія», «Барви», «Сувенір», «Берегиня», «English4You», «Шахова школа», «Колектив естрадної пісні «Позитив», «Лідерс» та «Театральна студія», «Радіоелектронне конструювання», «Юний винахідник», «Чарівна лоза», «Веселий кулінар». По завершенню навчального року настав час підбивати підсумки досягнень та перемог юних вихованців. Саме з цієї нагоди минулого четверга, 6 червня, влаштували сімейне центрівське свято-нагородження. У залі міського будинку культури зібралися рідні та близькі гуртківців. Під фон проєктора «Зоряне небо» залунали «Ліхтарики», у виконанні співочого колективу «Позитив».

— Зоряне небо — наче казка без слів, наче дивовижна і незвідана країна світлячків. Вона притягує і манить, зачаровує і святить, даруючи спокій і надію. Творить, сайте, зіграйте, не зупиняйтесь, — звернулася до всіх присутніх ведуча Тетяна Фабіцька і зал, підспівуючи, замиготів ліхтариками, символами добра та світлої долі.

На сцену запросили директора ЦДЮТ Оксану Клірішенку.

— Вас так багато, всіх тих, хто любить творити, малювати, співати. Хочеться вам всім подякувати і найперше хочеться сказати слова подяки тим, хто нас захищає, хто тримає небо над Україною — це наші захисники. Наступні слова подяки сказати батькам, дідусям, бабусям, які не забувають, беруть вас за руки і ведуть до нас на грутки. Це ваша заслуга, що

цей зал наповнений ось такими талановитими дітками. Дякую вам, наші любі дітки, і звісно дякуємо нашим керівникам. Адже без їхнього терпіння, без їхніх вминь цього всього не могло б відбутися, — сказала Оксана Клірішенко і разом з ведучою перейшли до церемонії нагородження найактивніших гуртківців року. Аплодисментами зустріли переможців всеукраїнських та обласних конкурсів. А таких, і це дуже приємно, чимало. Голосисті дівчата з музичного естрадного колективу МБК заспівали пісню «Перемога» і знову перейшли до нагороджень. Відзначили справжніх фанатів змагань, фестивалів та конкурсів, яким мало

У Козятинському Центрі дитячо-юнацької творчості функціонує більше десятка гуртків для дітей різного віку

було підкорити одну вершину і які невтомно крокували до успіху і визнання. На сцену запросили гіперактивних змагальників — Вікторію Бондарчук, Марію Титар, Анастасію Березнюк, Аліну Ключківську.

Знайшли та привітали і тих, хто виявилися найактивнішими гуртківцями і відвідували одночасно 4 гурки і для яких ЦДЮТ став чи не другою домівкою. Це Богдан Ковальчук, Вікторія Орловська, Злата Савицька.

А на сцені знову звучать чарівні та натреновані голоси колективу «Позитив». Співають патріотичні композиції «Переможе добро» та «Побажаєм ЗСУ», щоб ні на мить не забувати, завдяки кому ми мо-

На сімейному центрівському святі-нагородженні виступали гуртківці. На сцені — колектив естрадної пісні «Позитив» з керівником і ведучою заходу Тетяною Фабіцькою

жемо зібратись у нашому мирному місті, навчатись, працювати і творити.

Попереду — зворушлива мить. До вітань та нагороджень готові випускники ЦДЮТ.

— Ми так гордимось, що маємо найстійкіших та найвідданіших. Тих, хто багато років прославляв наш Центр своїми досягненнями. І з одного боку ми щасливі бачити вас дорослими і перспективними, а з іншого — нам добряче сумно, що ви пороз'їжджаєтесь в інші міста на навчання, — сказала Тетяна Фабіцька.

До уваги глядачі виступи випускниць — Дар'ї Повар та Івонни Астахової. Ці дівчата справжні таланти, з сильними голосами, які пробирають до мурах. Вони зірвали гучні аплодисменти і не тільки. Величезний букет троянд отримала після виступу на сцені Іванна. Це було дуже зворушливо, браво.

А на сцену під оплески запросили всіх керівників гуртків та їхніх вихованців — всі красиві, всі такі різні, але об'єднані бажанням творити, розвиватись та навчатись. І знову глядачів радують дзвінкі голоси «Позитиву». Співають «Щасливі люди».

— Таке воно центрівське життя — активне, позитивне, драйвове, — сказала Тетяна Фабіцька і запросила всіх підспівувати та підтанцювати під композицію «It's my life». І на такій крутій ноті сімейне центрівське свято доходить до кінця. Але тільки його офіційна частина. Адже попереду всіх чекала безпрограшна лотерея,

У глядацькому залі запалювали ліхтарики як символи добра та світлої долі

Зворушлива мить. До вітань та нагороджень запросили випускників ЦДЮТ

під час якої кожен міг виграти приз. Вона розмістилася у фое міського будинку культури. Там організатори підготували пронумеровані солодкі подарунки — надзвичайно смачні шоколадні

мафіни. Разом із цим смаколикком кожен учасник лотереї отримував номера-близюка на подарунку. На дітей чекали різноманітні іграшки, творчі набори. Малеча була у захваті!

ПРИХИСТИВ СТАРОГО ПЕСИКА, ЯКОГО ЗНАЙШЛИ БІЛЯ «ЕКЗОТИКА»

Приклад ■ Біля магазину в центрі міста жалібно скавучав пекінес. Небайдужі люди доправили його до ветеринара і повідомили зоозахисникам, які взялися шукати власника. На жаль, пошуки господаря чотирилапика виявилися марними, але з'явився новий — песика забрав козятинчанин Сергій Сушко

ОЛЕНА УДВУД

Два тижні тому до голови громадської організації «Захист тварин «Сіромашка» Людмила Іллієвич-Швець надійшов телефонний дзвінок. Ольга, яка мешкає у дев'ятиповерхівці на Грушевського, 23, повідомила, що поруч із магазином «Екзотик» навпроти її будинку самотньо сидить пекінес і плаче.

— Він сліпенький, швидше за все заблукав і не зміг повернутися додому, — розповідає Людмила. — Того дня саме дощ був, все мокро, погода неприємна. Ольга подумала, що, можливо, песика збила машина, якщо він лежить і плаче. Запитала, що робити. Я сказала, що йому потрібно надати хоча б мінімальну допомогу.

Ольга попросила одного чоловіка, він допоміг занести песика до ветеринара Олександра. Лікар його оглянув, дав необхідні ліки, але пекінес чомусь дуже кричав. Вони взагалі самі по собі крикливі, а його ще й паніка взяла.

Ту ніч чотирилапик переночував у ветклініці. Наступного дня Людмила забрала його до себе і взялася за пошуки власника тварини, адже було видно, що собака домашній. Написали оголошення в інтернеті, виклали фотографії собачки. Але ніхто не дзвонив за вказаним номером.

Люди підказали, що чотирилапик дуже схожий на пекінеса, з яким гуляв один дідусь, що живе неподалік від «Екзотика». Але чи справді той самий собака — сто відсотково сказати не міг ніхто.

Волонтерка поїхала за вказаною адресою, але там ніхто не відчинив.

Минув майже тиждень, власник пекінеса так і не знайшовся, тож вирішили шукати для тварини нову домівку. Людмила написала оголошення на фейсбук, чи може хтось прихистити песика і залишила свій номер телефону. Відгукнулося двоє людей.

— Першим до мене зателефонував Сергій Сушко, — каже волонтерка. — Він сказав, що його мама

«Він сліпенький, йому вже напевно більше десяти років, але людей це не зупинило. Хочеться, щоб таких випадків було більше»

побачила оголошення в інтернеті і виявила бажання забрати. У них уже є песик, вона живе в приватному будинку, Сергій у квартирі. Він хотів одразу забрати пекінеса, але я попросила часу до наступного дня, тому що саме мала їхати за адресою, яку мені повідомили люди, щоб перевірити, чи собачка не живе у того дідуся, про якого мені говорили. У разі чого обіцяла Сергієві зателефонувати. І дівчина ще одна телефонувала, також небайдужа. У неї теж є котики і

Сергій забрав чотирилапика до себе. Поки літо, пекінес житиме у його мамі в приватному будинку

песики. Вона так само побачила в інтернеті оголошення і хотіла забрати пекінеса.

Чотирилапика вирішили віддати Сергієві, оскільки він зателефонував першим. Людмила зустрілася з ним і передала собачку.

— Одразу було видно, що він людяний, Сергій песика одразу обійняв, взяв на руки, — каже Людмила Іллієвич-Швець. — Поніс його в руках, тому що бокса для переноски не було. У котячий собака не вліз би, а велика переноска важила б більше, ніж той песик.

Зараз чотирилапик живе у мамі Сергія в приватному будинку. Там

велике подвір'я, тож песику буде де і погуляти, і погратися. На зиму Сергій забере його до себе в квартиру.

— Пізніше він фотографії вислав, дякувати Богові, все добре, я ще потім передзвонювала, — додає волонтерка. — Вже він там адаптувався. Добре, що є інтернет і добрі люди, і вдалося прилаштувати цю чотирилапу дитину. Він сліпенький, йому вже напевно більше десяти років, але людей це не зупинило. У нього буде можливість зустріти старість у люблячій, турботливій родині. Це найголовніше. Хочеться, щоб таких випадків було більше.

Влаштували подорож країною дитинства

ОЛЕНА УДВУД

Вівторок, 4 червня. На подвір'ї Інклюзивно-ресурсного центру Козятинської міської ради велелюдно. Сьогодні на хлопчиків та дівчаток, які відвідують установу, чекає сюрприз. Разом із рідними вони потраплять до «Країни дитинства», де їм доведеться виявити неабияку спритність та кмітливість, щоб пройти квест, який для них підготували фахівці ІРЦ.

За легендою, одна із Фей дитинства загубила чарівні квіти. Учасникам квесту доведеться їх шукати, мандруючи королівствами. Долучилися також начальник Управління освіти та спорту Інна Мадей та директор Центру дитячої та юнацької творчості Оксана Кліріщенко. Вони допомагали виконувати завдання.

Перша станція квесту — Королівство боліт. Саме тут загубила свої перші квіти Фея дитинства. Щоб дістатися до Королівства,

учасники квесту долають першу перешкоду — уявне болото. Діти обережно стрибають з камінчика на камінчик, щоб не замочити ніжки. У Королівстві їх вже чекає Фея боліт. Вона має лише одне прохання — допомогти зловити комарів, що їй дошкуляють. Діти разом із дорослими під музику стрибають і ловлять уявних комарів. На знак подяки Болотяна фея віддає їм перші квіти, загублені Феєю дитинства.

Друга станція квесту — Лісове королівство. Щоб туди потрапити, учасникам знову доводиться долати перешкоду — на шляху дітей і дорослих вітролом. Учасники обережно обходять «повалені дерева», стрибаючи по пеньочках і потрапляють до Мавки, яка живе у лісі. Перед тим, як віддати квіти, які загубила Фея дитинства, Мавка перевіряє учасників квесту на кмітливість та уважність: дітям вмикають звуки тварин, а вони відгадують, хто це.

Вдало пройшовши другу локацію, хлопчики з дівчатками разом із дорослими по уявних хвилях прямують до океану, де на них вже чекає Русалонька. Почувши, що учасники квесту шукають загублені квіти, вона погодилася їх віддати, але лише за однієї умови — діти з дорослими мають її перетанцювати. Залунала музика. І Русалонька, і учасники квесту почали танцювати. Врешті-решт дітям разом із дорослими вдається виконати це завдання — Русалонька вто-

милася і віддає останні загублені квіти.

Учасники квесту рушають до Феї дитинства і повертають їй квіти. Поки Фея оздоблює свій чарівний віночок, щоб активувати магію, завдяки якій вона зможе подарувати подарунки, діти разом із дорослими прямують на останню станцію квесту — Станцію мистецтва. Тут вони спільно роблять Сердечка єднання як символ любові до України і до її надзвичайної краси, яка усіх нас єднає.

На сердечку — безкрайне блакитне небо, під яким поля, ліс, річка та голуб, як символ птаха миру.

Після майстер-класу відвідувачам Інклюзивно-ресурсного центру вручили подарунки, а потім усі разом ласували смаколиками.

— Настрій у всіх був чудовий, — підсумовує Марина Гончарук, директор Інклюзивно-ресурсного центру Козятинської міської ради. — Усіх об'єднала безмежна любов до наших дітей і до України.

БЛОГ

ЛІЛІЯ МАКАРЕВИЧ,
ДИРЕКТОР МУЗЕЮ
ІСТОРІЇ МІСТА КОЗЯТИН

«3 горища» — таку робочу назву можна дати виставці «Як зростали та гралися у 20 ст.». Вона діє в КЗ «Музей історії міста Козятин» і приурочена Міжнародному дню захисту дітей.

Виставку відвідали вихованці закладу дошкільної освіти № 2 «Журавонька» (керівник Людмила Куликівська). В одну із середніх груп «Соняшник» ходить маленький хлопчик Матвій Лупол. Йому і діткам лише по 4–5 років. Малят супроводжували до музею вихователь-методист Людмила Яромченко та вихователька групи Олена Помпа. Матвій разом зі своєю бабусею волонтеркою та психологінею Тетяною Яковлевою бере активну участь у суспільному та громадському житті міста. Їх можна побачити під час роздавання гуманітарної допомоги незахищеним верствам населення — тимчасово переміщеним особам, людям з інвалідністю, пенсіонерам тощо. Матвійко таким чином вчиться допомагати не лише бабусі, а й іншим людям. Його не потрібно просити, він сам хапає до ручення те, що піддається його силам і біжить туди, куди й дорослі. Його бабуся нагороджена за свою безкорисливу подвижницьку діяль-

ність державною нагородою і намагається досягнути усе, що її бентежить і чим захоплюється. Пані Тетяну обрано головою міста головою правління громадської організації батьків дітей-інвалідів. Їй, як нікому, знайомі усі проблеми цієї верстви населення Козятин.

Цьогоріч козятинському музею на день міста виповнюється 20 років з часу його відкриття. Ця активна жінка бере впродовж усього періоду участь у формуванні музейного фонду. Понад 150 предметів давнини та побуту поступило від неї до фондів музею. Це вулик-дуплянка або колода, хустки, ткани на ткацькому верстаті доріжки, весільний вінець із парафінових квітів, балонові плащі, модні у 1970-их роках, японські шийні хустинки-павутинки й безліч інших цікавих речей.

Проживаючи в приватному секторі, їй вдалось зберегти на горищі багато давніх речей, предметів старовини, сімейних реліквій. Тетяна Яковлева зростала у багатодітній унікальній родині з братом та ще двома сестрами. Батьки Володимир Олександрович та матуся Раїса Іванівна Яковлеві прищепили дітям бережливе ставлення до всього, чим сім'я володіє. Разом із давніми речами передалися Тетяні й гарні господарські риси. Поступово до нашого музею, окрім вулика, маслобійки,

також перекочували дитячі іграшки: дерев'яні пірамідки, яким близько 80 років, пластикові та гумові звірята, льяльковий посуд. Далі — весільна сукня старшої сестри, а нещодавно — цілий ящик з лялечками й іншими іграшками.

Сьогодні вони представлені на виставці в музеї разом із м'якими іграшками та дитячим велосипедиком «Леопольд», що передала Антоніна Головенко, з опиначкою, в яку замотували ще грудними діточком чотирьох поколінь родини Лілії Крилової.

У виставковій експозиції представлено також колицку дитячу металеву 1925 року

виготовлення, в якій зростав один із Героїв, керівник сільського господарства с. Махаринець і Сестринівка Йосип Васильович Гурик (25.10.1925–31.12.2013). Її передала до музею донька Антоніна Йосипівна Горшкова.

Дошколярики побачили дитячий візочок з малям у конвертику ручного гаптування, який виготовила тітонька своїм племінникам Юрі та Костянтину Ганенкам у 1960-ті роки. Для грудничка маляти іграшки-погремушки лежали поруч з лялечкою пупсом у дитячому візочку 1960-их років. Діти з задоволенням покрутили металеву дзигу, розглядали кольорові візерунки у калей-

доскопі й грали у дитячу гру «Перстеньок», що згадала зі свого дитинства Матвійкова бабуся Тетяна.

Розважили присутніх дітей і дорослих жартівливою пісенською Анна Голодна (учитель з вокалу міського будинку культури Тетяна Коломієць) і вразив чудовим виконанням патріотичної пісні «Зродились ми» Даниїл Крилов — онук і син воїнів, героїв ЗСУ (викладач вокалу Козятинської дитячої музичної школи Тетяна Костюк). По завершенню хлопчики та дівчатка отримали цукерки й прогулялися ще раз виставкою. Дякуємо усім, хто допоміг організувати та розділив з нами це свято.

За тиждень має початися сезон грибів

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

З середини червня за традицією починається масовий збір грибів. Буває так, що за календарем грибника гриби вже мають бути, але через відсутність дощів, тихе полювання відкладається. У цьому році природа обіцяє грибний сезон.

Перш ніж йти на полювання за лісовими делікатесами, треба знати декілька правил зі збору грибів, якими поділився грибник з 58-річним стажем Олексій.

— Гриби всмоктують у себе все, що є в землі, в тому числі й токсини. Тому не бажано збирати гриби близько від автотрас, смітників, електроліній. Не треба брати дуже молоді, червиві і перерослі гриби, — каже грибник і додає, що є один виняток з правил. — Якщо на ділянці лісу ростуть мухомори, так там точно чистий ґрунт і гриби можна сміло

збирати, навіть якщо неподалік автотраса чи ще щось. Для того, щоб збір грибів пройшов вдало, треба озброїтися обов'язковим набором грибника. Це місткий кошик, гострий ніж, щоб перевіряти гриби на червивість. А щодо збору грибів, то найменше руйнується грибниця, коли грибок з грибниці викручувати. У лісі треба ходити з легкою палицею, щоб розгортати траву. З потеплінням, крім ящірок, вужів і медянок в наших лісах можна зустріти й гадюк. Їх так мало, що за весь грибний сезон їх можна й не побачити, але вони є.

— Ви зустрічали гадюк?
— Так, тільки це було у минулому році, коли розгрібав палицею листя.
— Як одягатися в ліс?
— Одяг грибника має бути таким, щоб мінімізувати вірогідність атаки енцефалітного кліща і не принести його на своєму тілі

додому. Вдома весь одяг краще замінити.

— В якому лісі і під якими деревами треба шукати гриби і як відрізнити їстівного гриба від отруйного?

— У червні ростуть білі гриби, підосичники, підберезники, лисички, масляки, печериці, майський грибок, піддубці, сиріожки.

Для кожного гриба є своє дерево. Наприклад, білий грибок може рости в сосновому і мішаному лісі, який не має великих заростей і добре прогрівається. Масляк можна знайти в сосновому лісі чи на галявинах недалеко від сосен.

Підосичники, підберезники (по народному красноголовці) і бабки ростуть біля осик, беріз і в мішаному лісі з соснами і вільхами. Лисички ростуть у мішаних лісах біля дуба, сосни, берези.

Печерицям і лісу не треба, її можна зустріти, як біля дерев,

так і в траві, що у полі.

Але до кошика можна брати тільки ті гриби, які ви знаєте, — радить Олексій.

Варто нагадати, що у минулому році в Вінниччині було зареєстровано 14 випадків отруєння дикорослими грибами і один такий випадок трапився на Козятинщині.

Основна причина отруєнь — це вживання різних видів дикорослих грибів (рядовки, сиріожки, підосиновики, печериці, опеньки, масляки тощо), як свіжих з порушенням термічної обробки (лише відварені, або лише обсмажені), сушених (без термічної обробки), так і маринованих (куплених з рук).

НАКРИТТЯ НА КРИНИЦІ
Чистимо та поглиблюємо
Криниці
Копаємо вигрібні ями
Доставка кілець
068-564-10-90

ПРОДАМ ДРОВА
(граб, ясен, дуб)
рубані
063-398-67-27, 096-216-52-40

РОБОТА В ОХОРОНІ
На постійну роботу
потрібні чоловіки та жінки
З/П 350-700 грн/змінна
без затримок
067-46-27-012
067-46-27-011

ПОСЛУГИ
МІНІ-ЕКСКАВАТОРА
ПРОКОЛИ ПІД ДОРОГАМИ
Виконання всіх видів
земельних робіт.
Розрахунок готівковий
та безготівковий.
м.Козятин
097-665-87-48
Ярослав Васильович

РОБОТА

□ «Нова пошта» запрошує на постійну роботу касира-оператора. 097-847-70-07

□ Постійна робота. Потрібен водій на вантажний автомобіль, маршрути короткі. 097-847-70-07

РЕМОНТ

□ Виконуємо будівельні роботи різного типу. 093-817-40-91

ПРОДАЖ СВІЙСЬКИХ ТВАРИН

□ В добрі і турботливі руки продам молочну корову, прошу заготівельників не турбувати, лише на утримання. 097-793-55-95

□ Продам поросят 25 - 30 кг. 068-518-22-70, 063-294-19-76

□ Продам поросята «Петрен» с. Журбинці. 067-949-60-30

□ Продам поросят м'ясної породи 18-20 кг. 097-029-63-05, 063-294-52-71

□ Продам поросята 13 - 14 кг., с. Сокилець. 093-420-56-59

□ Продам поросята 2 місяці. 068-033-77-10, 067-369-79-41

□ Продам поросята. 097-704-97-81

□ Продам поросят м'ясної породи до 20 кг., недорого. 068-494-15-28

□ Продам корову, телицю тільну, кози, козенята. 067-896-28-24, 093-494-76-09

□ Продам поросята. 063-392-94-22

□ Продам поросят 22-24 кг., «Біла велика» кабанчики. 097-691-24-53

□ Продам поросят, порода Петрен. 096-078-63-82

□ Продам корову, мала 3-х телят. 096-414-07-70

□ Продам поросята 20 кг. 068-494-15-28

□ Продам свині малі «Біла велика»+«Ландрас». 097-782-40-16, 063-383-76-61

□ Продам бичка на відгодівлю. 096-081-36-48

□ Продам свині Петрен 26-30 кг. с. Кордишівка. 096-554-2003

□ Продам маленьких поросят. 097-047-50-97

ДОСТАВКА ДО 8 ТОНН
САМОСКІД
- ПІСОК -ЩЕБІНЬ -ВІДСІВ
-БУДІВЕЛЬНІ МАТЕРІАЛИ
063-280-25-46, 067-476-53-44

ПРОДАМ

□ Аптечні меблі на дві каси, холодильник-вітрину. 063-392-93-20

□ Картоплю. 067-966-23-30

□ Серванти 3шт по 500 грн., крісло, комп'ютер, телевізор «НІТАСНІ», оприскувач, велосипед «Салют», водяний насос потужний в скважину чи колодязь новий. 068-216-34-20

□ Бензогенератор - 800 Вт, каstrюлі нерж. - 40 л., алюмінієва - 60 л. 068-216-34-20

□ Бензопилу, бензокосу, ел. двигуни різні, водяні насоси різні, інкубатор, мотофрезу, болгарку, дрель, ел. лобзик. 068-216-34-20

□ Шуруповерт, електропилу, велосипед дитячий 6-10 років, форма для заливки бетонних кілець. 068-216-34-20

□ Дріт оцинкований колючий 500 м., два електромотори-редуктор., велосипед «Ardis» підлітковий, гітару Болгарія, килими 2 x 3. 067-307-70-94

□ Душову кабінку б/в. 067-760-74-97

□ Пральну машину полуавтомат «Сатурн» - 1000 грн., велосипед спортивний 3000 грн. 067-915-44-48

□ Холодильник «BOSCH», 2 м., двокамерний, пральну машину «BOSCH» верхня загрузка, електропила, бензопила, зварювальний апарат, спортивний велосипед, шв. машинка ножна, тренажер, стремянка. 093-560-58-12

□ Шафу, диван, ліжко, сервант, м'який куточок. 073-060-43-18 Олександр

Козятинська РСТК ТСОУ (колишній ДОСААФ)
АВТОШКОЛА
запрошує
майбутніх водіїв на
навчання категорії
В, С та перепідготовку
м.Козятин, пров.Довженка, 6
2-07-64; 067-433-64-05; 073-428-25-75

□ Човен з мотором, 3-х місний, 3,5 кінських сил. 096-150-06-59

□ Диван б/в кутовий, правосторонній. 067-538-95-24

□ Велосипед «Харків» в хорошому стані. 097-301-74-08

□ Пасіку та медогонку. 096-007-52-67

□ Масляний обігрівач «Сатурн», електрообігрівач «Термія», кольоровий телевізор «Вест», соковижималку електричну. 063-593-09-47

□ Електрообігрівач, лодка резинова, велосипед б/в в хорошому стані. 096-561-68-94

□ Картоплю дрібну 6 відер, дошки б/в, вулики. 093-849-93-36

□ Костюм робочий спецовка, тарілки, різні радянські статуетки. 093-849-93-36

□ Меблі кімнатні - 2500 грн., два телевізори кольорові - 1000 грн/один., велосипед спортивний - 3500 грн. 067-915-44-48

ПРИЙОМ
ЧОРНОГО та КОЛЬОРОВОГО
МЕТАЛОБРУХТУ
Понеділок - субота 8:30 - 17:00
Неділя по домовленості
098-804-04-00
093-408-04-00
095-431-05-31
м. Козятин,
вул. Подільська, 159

□ Твердопаливний котел Холмова б/в. 067-608-90-52

□ Бочки пластикові, харчові, 300 літрів, ємність з нежавіючої сталі на 2 т., ємність металева 1,2 т., дріт оцинкований, колючий, в бухтах. 063-381-32-41

□ Ячмінь. 096-85-75-299

□ Вулмки з бджолосім'ями. 096-567-48-75

□ Вулики з бджолами. 096-644-42-48

□ Швейну професійну безпосадочну машинку «Сінгер» в сборі та мотори окремо. 093-058-78-43

НЕРУХОМІСТЬ

□ 2-х кімн. кв. в центрі Козятин, 1 повех. 093-512-94-64

□ Земельна ділянка 6 сот., під забудову, центр, провулок Грушевського 10. 063-392-93-20

□ 1-кімн. кв., центр, 5 поверх, інд. опалення. 063-412-30-04

□ 3-кімн. кв., р-н ПРБ. 063-187-87-86

ОКЕЙ
99.5 FM

Нова хвиля!

Привітайте
з днем
народження!
або з іншим святом
на RIA Козятин

Аудиторія груп сайту RIA Козятин

Фейсбук - 8 700 підписників

Instagram - 7 200 підписників

Viber - 1 600 підписників

Telegram - 3 100 підписників

Вартість привітання

Привітання в одному пабліку - 350 грн*

Закріплення на тиждень - 150 грн*

*ціни вказані без урахування ПДВ

Вітаємо з ЮВІЛЕЄМ - 55 років
нашу дорогу дружину, маму, бабусю

Остапюк Аллу Миколаївну

У твій святковий ювілей
Бажаємо здійснення всіх мрій.
Бажаємо достатку, миру й добра,
Щоб доля прихильна до тебе була.

Хай усе складається гарно,
Хай кожна хвилина проходить не марно.
Бажаємо лише добрих подій,
Щасливим хай буде шлях твій!

З любов'ю та повагою: чоловік, син, невістка, онук

ГОРОСКОП

ОВЕН
Цього тижня на вас чекають важливі зміни на роботі. Може виникнути потреба у вирішенні спонтанних завдань, які вимагатимуть вашої негайної уваги.

ТЕЛЕЦЬ
Цей тиждень принесе вам багато можливостей для кар'єрного зростання. Ваша завзятість та працьовитість будуть помічені керівництвом. У фінансовому плані можливе отримання несподіваного прибутку.

БЛИЗНЮКИ
Настає час нових відкриттів. Можливо, ви відчуете сильне бажання змінити щось у своєму житті або способі думок. Спілкування з друзями принесе багато позитивних емоцій та нових ідей.

РАК
Вас може очікувати внутрішній конфлікт чи сумніви щодо деяких життєвих аспектів. Дуже важливо довіряти своєму внутрішньому голосу та інтуїції.

ЛЕВ
Тиждень буде наповнений енергією та творчими ідеями. Використовуйте цей потік енергії для завершення розпочатих проєктів або запуску нових ініціатив.

ДІВА
Цей тиждень надасть вам шанс навести лад у всіх сферах життя. Настав час реорганізувати робочий простір, оптимізувати розклад та приділити час турботі про власне здоров'я.

ТЕРЕЗИ
Соціальні взаємодії стануть ключовими цього тижня. Ви маєте брати участь у заходах, які розширять ваше коло спілкування і можуть принести цікаві пропозиції щодо роботи.

СКОРПІОН
Тиждень обіцяє бути наповненим глибокими емоційними переживаннями. Ваша інтуїція буде особливо гострою, дозволяючи краще зрозуміти мотиви оточуючих.

СТРЕЛЕЦЬ
Ваша вільна натура знайде нові обрії для дослідження цього тижня. Будьте готові до несподіваних запрошень у подорожі чи до участі у захоплюючих проєктах.

КОЗОРІГ
Зосередьтеся на кар'єрних досягненнях. Ваш працездатність та організаційні навички приведуть до значних успіхів на роботі. Важливо також знайти час для відпочинку та розслаблення.

ВОДОЛІЙ
З'являться нові ідеї та натхнення. Відкрийтеся для експериментів та нестандартних рішень, це допоможе у реалізації творчих проєктів.

РИБИ
Прислухайтесь до своїх почуттів і не ігноруйте потреби спокою. Це гарний час для творчих занять або медитації. У професійній сфері будьте уважні до деталей важливих справ.

АНЕКДОТИ

— Бабусю, в тебе є вай-фай?
— Не видумуй, їж, що є!

Мамо, я посуд помила, уроки зробила, школу і університет закінчила, заміж вийшла, дітей народила, можна я піду погуляю?

Хто сказав, що ідеальних жінок не буває? Бувають! Наприклад, у мого чоловіка жінка навіть дуже ідеальна!

Приходить чоловік у швейцарський банк:
— Шановні, дайте на рік кредит на сто доларів.
— Будь ласка, під три відсотки річних, і потрібна застава.
— Без проблем. Ось біля дверей «Тесла» стоїть, ось ключі. Отримав гроші та пішов. Приходить за рік.
— Шановні, ось сто три долари, давайте машину.
Йому, звісно, підганяють машину, віддають ключі. І питають:
— Слухай, а нафіга тобі це було?
— А де ти ще за три долари на рік стоянку, що охороняється, знайдеш?..

На ринку жінка звертається до продавця:
— Де ж ваш кінь?
— Який кінь? Я продаю кролика. Куди ви дивитесь?
— Як куди? Я дивлюся на цінник!

— Запам'ятай, Василю, життя — це не сьомга, не осетрина і не червона ікра. Життя — це кілька в томаті, максимум — хек!
— Віко, ти з ким розмовляєш?
— Кота життю вчу!

— Що робиш?
— Млинці їм... З варенням...
— Ти ж наче на дієті була?
— А я їх чаєм для схуднення запиваю!

— Алло! Швидка! Тут людині погано!
— А кому зараз добре?

ПОГОДА У КОЗЯТИНІ

	GISMETEO	SINOPTIK	METEO.UA
ЧЕТВЕР 13.06	+20 +12	+21 +13	+21 +13
П'ЯТНИЦЯ 14.06	+19 +14	+20 +16	+19 +12
СУБОТА 15.06	+21 +12	+22 +14	+22 +12
НЕДІЛЯ 16.06	+24 +14	+25 +14	+25 +14
ПОНЕДІЛОК 17.06	+25 +15	+27 +16	+27 +16
ВІВТОРОК 18.06	+27 +16	+28 +18	+28 +17
СЕРЕДА 19.06	+30 +18	+29 +19	+29 +18